

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อมาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ให้การลงทุนในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อมาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษี ที่ให้การลงทุนในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาจากผู้ประกอบการที่เข้ามาลงทุนดำเนินกิจการอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน และได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่มีให้กับผู้ประกอบการจำนวนทั้งสิ้น 61ราย โดยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลซึ่งได้รับแบบสอบถามกลับมาจำนวน 52 ราย และจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 3 ราย โดยใช้วิธีการคัดเลือกตัวอย่างตามแบบสะดวก (Convenience Sampling) สามารถสรุปผลการศึกษา อภิปรายผลการศึกษาและข้อเสนอ ดังต่อไปนี้

สรุปผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามและสถานประกอบการ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 80.77 มีอายุระหว่าง 25 - 34 ปี ระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ดำรงตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายบัญชี/สมุหบัญชี สถานประกอบการส่วนใหญ่เป็นประเภทอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ รองลงมาเป็นอุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอุปกรณ์ ระยะเวลาเปิดดำเนินการ 11 - 15 ปี สัญชาตินักลงทุนส่วนใหญ่เป็นสัญชาติญี่ปุ่น รองลงมาเป็นสัญชาติไทย ส่วนใหญ่จะตั้งสถานประกอบการในเขตอุตสาหกรรมส่งออก มีทุนจดทะเบียน 101 - 500 ล้านบาท มีรายได้รวมต่อปี 501 - 1,000 ล้านบาท อัตราส่วนรายได้จากการส่งออกต่อรายได้รวมร้อยละ 100.00 มาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ส่วนใหญ่ได้รับเป็นมาตรการการจัดตั้งเขตนิคมอุตสาหกรรมส่งออก (EPZ) สถานประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่ามาตรการสิทธิประโยชน์มีผลมากต่อการตัดสินใจลงทุน และให้ความสำคัญมากที่สุดต่อมาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษีดังกล่าว สถานประกอบการส่วนใหญ่ไม่ต้องการจัดทำรายงานพิเศษเกี่ยวกับมาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษีแต่อย่างใด แต่ผู้บริหารได้มีการใช้ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษีอย่างมากในการเป็นส่วนช่วยตัดสินใจในการบริหาร และเห็นว่ามาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่สถานประกอบการได้รับเป็นประโยชน์อย่างมากต่อกิจการ และหากเกิดปัญหาหรือข้อสงสัยใด ๆ ส่วนใหญ่จะใช้วิธีการโทรศัพท์เข้าไปติดต่อขอความช่วยเหลือ ขอคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษี แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้ประกอบการที่มีการลงทุนดำเนินกิจการในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีดังต่อไปนี้
 มาตรการขอคืนภาษีอากรตามมาตรา 19 ทวิ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
 มาตรการนี้โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 82.22 ระดับความรู้ความเข้าใจมากที่สุด ใน 5 ประเด็นดังต่อไปนี้

1. การคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ เป็นการคืนค่าภาระภาษีอากร สำหรับวัตถุดิบที่นำเข้า
 ได้แก่ อากรขาเข้า ค่าธรรมเนียมภาษีอื่น ๆ ภาษีสรรพสามิต และภาษีมหาดไทย ที่ผู้นำเข้าได้เสีย
 หรือวางประกันไว้ขณะนำเข้า
2. ปริมาณของที่นำเข้าเพื่อการผลิต ผสม ประกอบหรือบรรจุ ให้ถือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดี
 กรมศุลกากรเห็นชอบ หรือประกาศกำหนดไว้
3. ผู้นำเข้าจะต้องแจ้งรายละเอียดและแสดงความจำนงว่าจะนำเข้าวัตถุดิบชนิดใด เพื่อนำมา
 ผลิตสินค้าชนิดใดต่อกรมศุลกากร
4. ผู้นำของเข้าต้องยื่นหนังสือแสดงความจำนงขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ (แบบกศก.29)
 ต่อส่วนคืนและชดเชยอากรแก่สำนักสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร
5. ผู้ประกอบการต้องติดต่อกับธนาคาร เพื่อทำเรื่องขอค้ำประกันค่าภาษีอากรต่อกรม
 ศุลกากรในวงเงินที่เห็นสมควร เฉพาะกรณีการขอคืนโดยวิธีการประกันลอยหรือ Bank Guarantee

มาตรการชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกในรูปแบบของ “บัตรภาษี” ผู้ตอบแบบสอบถามมีความ
 รู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการนี้โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 83.33 ระดับความรู้ความเข้าใจมากที่สุด ใน
 5 ประเด็นดังต่อไปนี้

1. มาตรการการชดเชยค่าภาษีอากรเป็นมาตรการหนึ่งของรัฐบาล ที่ช่วยลดต้นทุนให้แก่ผู้ผลิต
 สินค้าเพื่อการส่งออก
2. การจ่ายเงินชดเชยค่าภาษีอากรที่แฝงอยู่ในต้นทุนสินค้าที่ส่งออก จะจ่ายชดเชยในรูปแบบของ
 บัตรภาษีให้แก่ผู้ผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก
3. ผู้มีสิทธิขอรับเงินชดเชยค่าภาษีอากร ได้แก่ผู้ส่งออกสินค้าซึ่งจะเป็นผู้ผลิตเองหรือไม่ได้
 ทำการผลิตเองก็ตาม
4. ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชย สามารถขออนุมัติจากอธิบดีเพื่อโอนสิทธิในบัตรภาษีไปให้แก่
 บุคคลอื่นได้ โดยยื่นคำขอตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด แต่การโอนสิทธิจะต้อง
 กระทำก่อนการออกบัตร

5. กรมศุลกากรจะจ่ายเงินชดเชยค่าภาษีอากรให้แก่ผู้ส่งออกในรูปแบบของ “บัตรภาษี” ซึ่งสามารถนำไปจ่ายเป็นค่าภาษีได้ใน 3 หน่วยงานคือ กรมศุลกากร กรมสรรพากร และกรมสรรพสามิต

มาตรการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการนี้ โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 100.00 ระดับความรู้ความเข้าใจมากที่สุดใน 5 ประเด็นดังต่อไปนี้

1. สิทธิประโยชน์ทางภาษีมียให้แก่ผู้ส่งออกตามเงื่อนไขของคลังสินค้าทัณฑ์บน มีกำหนดยกเว้นการเก็บทั้งอากรขาเข้า และอากรขาออก
2. การส่งสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนที่จะได้รับยกเว้นอากร ตามเงื่อนไขที่กำหนดได้ ทั้งของที่นำเข้ามาผลิต ผสม ประกอบเป็นสินค้าสำเร็จรูป หรือส่งออกในสภาพเดิมที่นำเข้ามาหรือในสภาพที่ได้ผลิต หรือ ผสม หรือ ประกอบเป็นของอื่นแล้ว
3. ของที่เก็บอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บนให้มีอายุการเก็บรักษา 2 ปี นับจากวันที่นำเข้า ไม่ว่าจะเก็บอยู่ในสภาพเดิมที่นำเข้า หรือสภาพที่ผลิต ผสม ประกอบเป็นของอื่นเรียบร้อยแล้ว
4. นิติบุคคลซึ่งจัดตั้งขึ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 1 ล้านบาท จึงจะมีสิทธิในการขออนุมัติจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน
5. ผู้มีสิทธิขอจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน ต้องมีระบบบัญชีที่ดีควบคุมด้วยระบบคอมพิวเตอร์ และเป็นระบบที่กรมศุลกากรสามารถตรวจสอบและควบคุมได้

มาตรการจัดตั้งเขตอุตสาหกรรมส่งออก (EPZ) ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการนี้โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 79.44 ระดับความรู้ความเข้าใจมาก ใน 5 ประเด็นดังต่อไปนี้

1. พื้นที่เขตอุตสาหกรรมส่งออกเป็นเขตพื้นที่กำหนดไว้ สำหรับการประกอบอุตสาหกรรมการค้าหรือบริการ เพื่อส่งสินค้าออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ และกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับการประกอบอุตสาหกรรมการค้า หรือบริการเพื่อส่งสินค้าออกไปยังต่างประเทศ
2. การนำของออกจากเขตอุตสาหกรรมส่งออกมี 2 กรณี คือ การนำออกมาเพื่อการส่งออกนอกราชอาณาจักรกับการนำออกมาเพื่อใช้หรือจำหน่ายภายในประเทศ ซึ่งทั้ง 2 กรณีมีพิธีการปฏิบัติทางศุลกากรที่แตกต่างกัน
3. การควบคุมภายในเขตอุตสาหกรรมส่งออก การตรวจปล่อยสินค้าทำการควบคุมโดยรั้ว ไม่มีสูตรการผลิต ไม่มีเงื่อนไขเวลาในการส่งออก ไม่ต้องวางค้ำประกันด้วยเงินสดหรือหลักทรัพย์ ไม่ต้องขอคืนอากรและไม่มีค่าธรรมเนียมรายปี

4. การขายสินค้าหรือการให้บริการระหว่างผู้ประกอบการที่อยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออกไม่ว่าจะอยู่เขตอุตสาหกรรมเดียวกันหรือไม่ก็ตามจะต้องชำระภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราศูนย์

5. การได้รับยกเว้นหรือคืนค่าภาษีอากรจะทำให้เฉพาะของที่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ให้ได้รับการยกเว้นหรือคืนค่าภาษีอากรเมื่อได้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ซึ่งถึงแม้จะไม่ได้ส่งไปนอกราชอาณาจักรแต่ได้นำเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออก

มาตรการส่งเสริมการลงทุนของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการนี้โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 77.65 ระดับความรู้ความเข้าใจมากใน 5 ประเด็น ดังต่อไปนี้

1. หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการส่งเสริมการลงทุน คือ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนซึ่งเป็นผู้ดูแลเรื่องสิทธิประโยชน์ทางภาษีควบคุมดูแลอำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการ

2. การได้รับยกเว้นอากรขาเข้าและลดหย่อนอากรขาเข้าเครื่องจักรจะต้องเป็นเครื่องจักรที่ไม่สามารถผลิตหรือประกอบขึ้นได้ภายในประเทศ

3. ผู้ประกอบการจะได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินปันผล ที่ได้รับจากการประกอบกิจการ

4. ผู้ประกอบการจะได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นที่ใช้สำหรับกรรมที่นำเข้ามาเพื่อการผลิต ผสม ประกอบ เพื่อการส่งออกเท่านั้น

5. ผู้ประกอบการจะได้รับสิทธิในการถือครองที่ดินสำหรับเป็นที่ตั้งหรือที่พักอาศัย ระหว่างระยะเวลาที่ประกอบกิจการ

จากข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้ประกอบการที่มีการลงทุนดำเนินกิจการในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูนพบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความรู้และมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับมาตรการสิทธิประโยชน์ทั้ง 5 มาตรการโดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 79.53 มีระดับความรู้ความเข้าใจมาก

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อสิทธิประโยชน์ทางภาษี ที่มีให้การลงทุนใน เขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน

มาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษีมาตรการขอคืนภาษีอากรตามมาตรา 19 ทวิ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นโดยเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 ซึ่งอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และมีความเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเกี่ยวกับเรื่อง การบริการและการอำนวยความสะดวกจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ การกำหนดสิทธิประโยชน์ที่มีให้อย่างเหมาะสม การให้สิทธิในการขอคืนภาษีอากรได้ทั้งหมดสำหรับภาษีอากรที่ได้จ่ายไปเกี่ยวกับวัตถุดิบที่นำเข้า การกำหนดให้ชำระภาษีมูลค่าเพิ่มก่อนและทำเรื่องขอคืนภายหลัง และการกำหนดระยะเวลาในการใช้สิทธิ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับที่ 3.78 ซึ่งอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเท่ากัน รองลงมามีความเห็นเกี่ยวกับเรื่องพระราชบัญญัติที่มีผลบังคับใช้ และการให้สิทธิประโยชน์สำหรับผู้ส่งออกให้สามารถโอนสิทธิได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับที่ 3.67 ซึ่งอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

มาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษีมาตรการลดหย่อนค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกในรูปแบบของ “บัตรภาษี” พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นโดยเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ซึ่งอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และมีความเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเกี่ยวกับเรื่องการให้บริการและการอำนวยความสะดวกจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก รองลงมามีความเห็นเกี่ยวกับเรื่องพระราชบัญญัติที่มีผลบังคับใช้ การรับเงินชดเชยค่าภาษีอากรในรูปแบบของบัตรภาษี การกำหนดระยะเวลาในการใช้สิทธิ และการกำหนดให้มีการใช้สิทธิซ้ำซ้อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับที่ 3.78 ซึ่งอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

มาตรการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นโดยเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ซึ่งอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และมีความเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเกี่ยวกับเรื่องการให้บริการและการอำนวยความสะดวกจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ พระราชบัญญัติที่มีผลบังคับใช้ การยกเว้นภาษีสรรพสามิตสำหรับสินค้าส่งออก การกำหนดระยะเวลาในการใช้สิทธิหลักเกณฑ์ที่กำหนดเกี่ยวกับทุนจดทะเบียน การกำหนดให้ต้องมีการตรวจเยี่ยมจากเจ้าหน้าที่ และการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับที่ 4.00 ซึ่งอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก รองลงมามีความเห็นเกี่ยวกับเรื่องสิทธิในการนำเข้าวัตถุดิบ และข้อกำหนดในการขึ้นสูตรการผลิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับที่ 3.00 ซึ่งอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

มาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษีมาตรการจัดตั้งเขตอุตสาหกรรมส่งออก (EPZ) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นโดยเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ซึ่งอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และมีความเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเกี่ยวกับเรื่อง การให้บริการและการอำนวยความสะดวกจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก รองลงมามีความเห็นเกี่ยวกับเรื่อง การจัดให้มีเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าไปปฏิบัติงานในพื้นที่เขตอุตสาหกรรมส่งออก และการจัดให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับการส่งออกแบบ One Stop Service ภายในเขตอุตสาหกรรมส่งออก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ซึ่งอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

มาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษีมาตรการส่งเสริมการลงทุนของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นโดยเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 ซึ่งอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และมีความเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเกี่ยวกับเรื่อง การให้บริการและการอำนวยความสะดวกจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก รองลงมามีความเห็นเกี่ยวกับเรื่องสิทธิในการหักค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสาธารณูปโภคตามที่กำหนดไว้ได้เป็น 2 เท่า สำหรับการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อมาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษี ที่มีให้การลงทุนในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน โดยเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 3.79 อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมาตรการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือมาตรการจัดตั้งเขตอุตสาหกรรมส่งออก (EPZ) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก รองลงมาคือมาตรการชดเชยภาษีอากรสินค้าส่งออกในรูปของ “บัตรภาษี” และมาตรการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ซึ่งอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่มีให้กับผู้ประกอบการที่มีการลงทุนดำเนินกิจการในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน

ปัญหาเกี่ยวกับการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้ประกอบการมีค่าเฉลี่ยโดยรวมของปัญหาเท่ากับ 2.97 ระดับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอันดับแรกคือปัญหาผู้ประกอบการขาดความรู้ ความเข้าใจในหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในประโยชน์บางรายการและปัญหาการไม่ได้รับการประชาสัมพันธ์หรือการชี้แจงหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไข ในการใช้สิทธิประโยชน์จากหน่วยงานที่รับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 ซึ่งปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือปัญหาความไม่ชัดเจนในการขอใช้สิทธิประโยชน์บางรายการ ทำให้เกิดความยุ่งยาก และกิจการเสียประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 ซึ่งปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับมาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษี เป็นการเสนอแนะเกี่ยวกับหลักในการปฏิบัติการให้บริการของเจ้าหน้าที่ และการสนับสนุนข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการสิทธิประโยชน์ที่ชัดเจน รวดเร็ว และทันสมัย ปัญหาที่ผู้ประกอบการพบจากการเข้าไปสอบถามข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พบว่าเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความเข้าใจไม่ตรงกัน ทำให้ต้องขอคำปรึกษาจากส่วนกลางเนื่องจากเจ้าหน้าที่ในส่วนภูมิภาคหรือสำนักงานสาขาไม่สามารถให้ความกระจ่างได้เท่ากับส่วนกลาง ด้านการสนับสนุนข้อมูล เกี่ยวกับมาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษี ไม่ว่าจะเป็นตัวกฎหมายที่เป็นตัวกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการในการปฏิบัติ หรือแบบฟอร์มคำขอต่าง ๆ หรือการยื่นแบบต่าง ๆ ซึ่งปัจจุบันสามารถเข้าไปสืบค้นหรือรับบริการได้จากเว็บไซต์ (Web site) ได้ อยู่แล้วในระดับหนึ่งแต่ก็อยากให้มีการพัฒนาให้ทันสมัยยิ่งขึ้น

อภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อมาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษี ที่ให้กับการลงทุนในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน พบว่า

การศึกษาถึงมาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษี ที่มีให้กับการลงทุนในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน พบว่ามาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ภาครัฐมีให้แก่นักลงทุนมีผลเป็นอย่างมากต่อการตัดสินใจลงทุน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วิรุทธ เศรษฐเสถียร (2535) ที่ศึกษาพบว่า ลักษณะการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติที่เริ่มเข้ามาดำเนินการในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือตั้งแต่ปี พ.ศ. 2532 นั้นเพื่อต้องการความร่วมมือทางด้านการจัดหาวัตถุดิบ เพื่อการปฏิบัติตามระเบียบของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เพื่อสิทธิและประโยชน์ที่ได้รับจากการส่งเสริมการลงทุน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เสาวลักษณ์ หนูสวาสดี (2546) ที่ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบสิทธิประโยชน์ทางภาษีระหว่างการลงทุนในประเทศไทย สาธารณรัฐประชาชนจีน และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม พบว่าประเทศไทยมีสิทธิประโยชน์ให้สำหรับสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคในประเทศ สิทธิประโยชน์ในการหักค่าใช้จ่ายได้เพิ่มขึ้น และสิทธิประโยชน์ในการยกเว้นภาษีเงินได้ สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรและภาษีมูลค่าเพิ่ม อีกทั้งยังมีการให้สิทธิประโยชน์โดยการยกเว้นอากรขาเข้า ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มเครื่องจักร อุปกรณ์เครื่องมือและวัตถุดิบ และนอกจากอากรขาเข้าแล้วยังให้สิทธิประโยชน์ในการยกเว้นอากรขาออกอีกด้วย สำหรับสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพสามิต ประเทศไทยจะยกเว้นภาษีสรรพสามิตสำหรับการนำเข้าและการผลิตในเขตปลอดอากร ซึ่งปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษีเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกลงทุน

การศึกษาถึงปัญหาในการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับ พบว่าปัญหาในการใช้สิทธิประโยชน์ทั้ง 5 มาตรการโดยรวมระดับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุภาวดี เหลลามา (2548) ที่ได้ศึกษาถึงทัศนคติของผู้ที่เกี่ยวข้องกับกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน พบว่าทัศนคติต่อปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนของผู้ที่เกี่ยวข้องมีระดับปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน แต่ถ้าพิจารณาในรายละเอียดของปัญหา ผู้ศึกษาพบว่าปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือปัญหาด้านผู้ประกอบการขาดความรู้ ความเข้าใจในหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการใช้สิทธิประโยชน์บางรายการ และการไม่ได้รับการประชาสัมพันธ์หรือการชี้แจงหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการใช้สิทธิประโยชน์จากหน่วยงานที่รับผิดชอบ รองลงมาคือปัญหาความไม่ยืดหยุ่นในการขอใช้สิทธิประโยชน์บางรายการทำให้เกิดความยุ่งยาก และกิจการเสียประโยชน์ แต่เมื่อทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องดังกล่าวพบว่าด้านที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ ด้านการขอและการให้การส่งเสริมการลงทุน

ข้อเสนอแนะ

1. ส่วนราชการที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้องกับมาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษี ที่มีให้กับการลงทุนในเขตนิคมอุตสาหกรรม ควรจัดให้มีการอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทั้งจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ที่กระจายอยู่ตามสำนักงานสาขาและสำนักงานส่วนภูมิภาคให้มีความรู้ความเข้าใจต่อระเบียบวิธีการในการปฏิบัติที่ถูกต้องแม่นยำ เพื่อที่จะสามารถให้คำปรึกษาและแนะนำแก่ผู้ประกอบการได้อย่างรวดเร็วและเกิดผลดีต่อผู้ประกอบการ
2. ส่วนราชการที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้องกับมาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่มีให้กับการลงทุนในเขตนิคมอุตสาหกรรมควรจัดให้มีการอบรมสัมมนาให้แก่แต่ตัวแทนของสถานประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม ซึ่งจะเป็นผู้รับผิดชอบและปฏิบัติงานเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ภาครัฐมีให้กับสถานประกอบการ เพื่อพัฒนาศักยภาพความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี และเป็นการสร้างภาพลักษณ์ความสัมพันธ์อันดีระหว่างหน่วยงานของรัฐและสถานประกอบการ
3. ส่วนราชการที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้องกับมาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่มีให้กับการลงทุนในเขตนิคมอุตสาหกรรม ควรมีการจัดทำแผ่นพับ ใบปลิว เอกสารหรือหนังสือวารสารเพื่อประชาสัมพันธ์ ชี้แจงข้อมูลที่สำคัญหรือข้อปฏิบัติที่สถานประกอบการมักจะมีการปฏิบัติผิด และหากมีความเคลื่อนไหว การเปลี่ยนแปลงแนวทางและวิธีการในการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่สถานประกอบการเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกันนำไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้อง

4. ภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการพัฒนาข้อมูลและระบบการปฏิบัติงานผ่านอินเทอร์เน็ตหรือเว็บไซต์ จากเดิมที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป โดยการเพิ่มเติมรายละเอียดเนื้อหา การปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน รวมไปถึงการเพิ่มวิธีการจัดการเกี่ยวกับงานเอกสารผ่านระบบอินเทอร์เน็ตให้ครอบคลุมมากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ดำเนินธุรกิจในปัจจุบันที่ต้องการความรวดเร็ว แม่นยำ และมีวิธีการปฏิบัติที่ง่าย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved